

Aan de hand van praktijkvoorbeelden schrijven drie dierenartsen over ziekten in de melkveehouderij. Dierenarts Toon Meesters uit Roosendaal, Jef Laureyns, verbonden aan de Universiteit Gent (en dierenarts te Merelbeke) en Jan Dijkhuizen, werkzaam bij de Graafschap dierenartsen te Vorden, wisselen elkaar af bij een beschrijving van ziektebeeld tot behandeling.

Herinfectie bedrijf met bvd door een 'ingepakte' bvd-drager

Trojaanse aankoopvaarzen

'Er is een jong pinkje bij dat niet goed wil groeien', meldt de boerin tijdens onze rondgang over het bedrijf. Het dier oogt niet afwijkend, maar is een stuk ouder dan de rest van de groep. 'Die tappen we toch maar apart', besluit ik. De andere kalveren worden in een pool getest op bvd om de kosten te drukken. Het zou de laatste lichting te testen kalveren zijn om er zeker van te zijn dat het bedrijf weer de vrijstatus zou krijgen. 'Ik verwacht geen dragers meer', zei ik. Er wordt ieder half jaar geënt en de laatste bvd-drager is al meer dan een jaar geleden afgevoerd. Die drager was de eerste bingo.

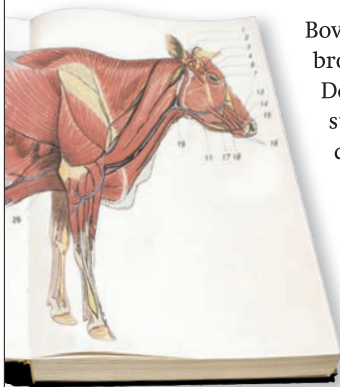
Met een aantal mooie aankoopvaarzen werd de veestapel van de veehouder meer dan twee jaar geleden uitgebreid. Omdat het bedrijf vrij was van bvd werden de vaarzen getest op het bvd-virus. De vaarzen waren negatief. Toch bleek de ellende hier te beginnen. Een van de vaarzen bleek drachtig van een bvd-drager. De vaars had dus tijdens de eerste maanden van haar dracht een besmetting met bvd-virus doorgemaakt. Zelf was ze genezen, maar haar kalfje bleef het virus bij zich dragen.

Trammelant bij het jongvee en een omslag bij bloedonderzoek op antistoffen lagen aan de basis van de speurtocht naar persisterend geïnfecteerde dieren of bvd-dragers. Die werden gevonden en bleken afkomstig van de aankoopvaarzen. Het virus had zijn herintrede gedaan.

Een week na het bedrijfsbezoek kreeg ik bericht van de boerin. Het apart getapte pinkje bleek toch een drager te zijn. De boerin had de uitslag al eerder gezien dan ik. Ai, waar zit het lek, dacht ik bij mezelf? Zoveel pech. De drager bleek uit een vaars te komen die net na haar eerste enting geïnsemineerd was. De tweede enting moest ze nog krijgen. Ze was dus nog niet volledig beschermd toen ze drachtig werd. Ze werd alsnog slachtoffer van het bvd-virus. Dubbele bingo.

De encyclopedie **boviene virale diarree**

Boviene virale diarree of bvd is een broertje van het varkenspestvirus. De ziekte zorgt voor een weerstandsverlaging en kan andere aandoeningen versterken. Die ziektes voeren dan de boventoon.

Een besmetting met bvd kan op vele manieren binnenkomen op het bedrijf, maar bvd-dragers zijn wel het grootste gevaar. De hoeveelheid virus die zij verspreiden, is enorm en de in-

fectie dooft niet uit voordat de drager gesneuveld is. Een binnengesleepte infectie kan doodlopen, maar ook zorgen dat er vijf tot negen maanden later een drager geboren wordt. En dan gaat het snel.

Soms is er op bedrijven sprake van een 'ingepakte' drager (zie tekst hierboven). Aangekochte dieren niet alleen testen op virus maar ook op antilichamen tegen bvd, geeft extra informatie of het dier ooit met bvd in aanraking is geweest. En wat het enten betreft is het belangrijk om te zorgen dat er geen gaten in het entschema zitten.